

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Kommissionen	
94/C 144/01	Ecu	1
94/C 144/02	Gennemsnitspriser og repræsentative priser for bordvinstyper på de forskellige afsætningscentre	2
	II Forberedende retsakter	
	Kommissionen	
94/C 144/03	Ændret forslag til Rådets direktiv om minimumsuddannelsesniveaue for søfartserhverv ⁽¹⁾	3
	III Oplysninger	
	Kommissionen	
94/C 144/04	Indkaldelse af forslag til forskningsprojekter under den fælles fiskeripolitik	16
94/C 144/05	De unge som målgruppe — Indkaldelse af interesselikendegivelse	18
94/C 144/06	Undersøgelse af den generelle konkurrenceevne i den europæiske industri for medicinsk udstyr — Offentligt udbudsprocedure — Licitationsmeddelelse	19

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

ECU (*)

26. maj 1994

(94/C 144/01)

Modværdien i national valuta:

Belgiske og luxembourgske francs	39,6904	US-dollars	1,17358
Danske kroner	7,55432	Canadiske dollars	1,62400
Tyske mark	1,92819	Yen	122,310
Græske drakmer	289,228	Schweizerfrancs	1,64477
Spanske pesetas	159,020	Norske kroner	8,35294
Franske francs	6,59609	Svenske kroner	9,08361
Irske pund	0,790767	Finske mark	6,34201
Italienske lire	1871,22	Østrigske schilling	13,5619
Nederlandske gylde	2,16290	Islandske kroner	82,9132
Portugisiske escudos	200,283	Australske dollars	1,60062
Pund sterling	0,777719	Newzealandske dollars	1,99588
		Sydafrikanske rand	4,28274

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13.00 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

- kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles
- angiv eget kendeord
- skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for ecu over fjernskriveren
- afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

Note: Kommissionen har desuden en telex (kaldenr. 21791) og en telefax (kaldenr. 296 10 97) med automatisk svarfunktion, der giver dagsaktuelle oplysninger om de gældende omregningskurser inden for den fælles landbrugspolitik.

(*) Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT nr. L 379 af 30. 12. 1978, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1971/89 (EFT nr. L 189 af 4. 7. 1989, s. 1).

Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-konventionen) (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 34).

Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKSF af 19. december 1980 (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 27).

Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 23).

Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 1).

Beslutning truffet af Den Europæiske Investeringsbanks Styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT nr. L 311 af 30. 10. 1981, s. 1).

Gennemsnitspriser og repræsentative priser for bordvinstyper på de forskellige afsætningscentre

(94/C 144/02)

(Fastsat den 25. maj 1994 i henhold til artikel 30, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 822/87)

Afsætningscentre	ECU pr. % vol/hl	Afsætningscentre	ECU pr. % vol/hl
R I		A I	
Heraklion	ingen noteringer	Athènes	ingen noteringer
Patras	ingen noteringer	Heraklion	ingen noteringer
Requena	ingen noteringer	Patras	ingen noteringer
Reus	ingen noteringer	Alcázar de San Juan	2,027
Villafranca del Bierzo	ingen noteringer ⁽¹⁾	Almendralejo	ingen noteringer
Bastia	ingen noteringer	Medina del Campo	ingen noteringer
Béziers	3,032	Ribadavia	ingen noteringer
Montpellier	3,120	Vilafranca del Penedès	ingen noteringer
Narbonne	3,069	Villar del Arzobispo	ingen noteringer ⁽¹⁾
Nîmes	3,107	Villarrobledo	ingen noteringer ⁽¹⁾
Perpignan	ingen noteringer	Bordeaux	ingen noteringer
Asti	ingen noteringer	Nantes	ingen noteringer
Firenze	ingen noteringer	Bari	ingen noteringer
Lecce	ingen noteringer	Cagliari	ingen noteringer
Pescara	ingen noteringer	Chieti	ingen noteringer
Reggio Emilia	ingen noteringer	Ravenna (Lugo, Faenza)	ingen noteringer
Treviso	ingen noteringer	Trapani (Alcamo)	ingen noteringer
Verona (for de lokale vine)	ingen noteringer	Treviso	ingen noteringer
Repræsentativ pris	3,077	Repræsentativ pris	2,027
R II			
Heraklion	ingen noteringer		
Patras	ingen noteringer		
Calatayud	ingen noteringer		
Falset	2,160		
Jumilla	ingen noteringer		
Navalcarnero	ingen noteringer ⁽¹⁾		
Requena	ingen noteringer		
Toro	ingen noteringer		
Villena	ingen noteringer		
Bastia	ingen noteringer		
Brignoles	ingen noteringer		
Bari	ingen noteringer		
Barletta	ingen noteringer		
Cagliari	ingen noteringer		
Lecce	ingen noteringer		
Taranto	ingen noteringer		
Repræsentativ pris	2,160		
	ECU/HL		
R III		A II	
Rheinfalz-Rheinhessen (Hügelland)	ingen noteringer	Rheinfalz (Oberhaardt)	ingen noteringer
		Rheinhessen (Hügelland)	ingen noteringer
		Vindyrkningsområdet ved Mosel i Luxembourg	ingen noteringer ⁽¹⁾
		Repræsentativ pris	ingen noteringer
		A III	
		Mosel-Rheingau	ingen noteringer
		Vindyrkningsområdet ved Mosel i Luxembourg	ingen noteringer
		Repræsentativ pris	ingen noteringer

⁽¹⁾ Notering, som lades ude af betragtning i henhold til artikel 10 i forordning (EØF) nr. 2682/77.

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Ændret forslag til Rådets direktiv om minimumsuddannelsesniveaue for søfartserhverv

(94/C 144/03)

(Tekst af betydning for EØS)

KOM(94) 124 endelig udg. — SYN 517

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 189 A, stk. 2, den 21. april 1994)

KOMMISSIONENS OPRINDELIGE FORSLAG

Forslag til Rådets direktiv om minimumsuddannelsesniveaue for søfartserhverv

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 84, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

ÆNDRET FORSLAG

(efter Europa-Parlamentets udtalelse)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 84, stk. 2,

I sin resolution af 8. juni 1993 om en fælles politik for sikkerhed til søs fastsatte Rådet som mål at afskaffe underkvalificerede besætninger og prioriterede et EF-handlingsprogram, der tilsigtede en styrkelse af uddannelsen med henblik på at udvikle fælles standarder og minimumsuddannelsesniveauer for mandskab i nøglestillinger;

i sine konklusioner af 21. januar 1993 om sikkerhed og forureningsforebyggelse til søs i Fællesskabet anførte Rådet det menneskelige elements betydning for sikker skibsfart;

⁽¹⁾ EFT nr. C 212 af 5. 8. 1993.⁽²⁾ EFT nr. C 34 af 2. 2. 1994.

KOMMISSIONENS OPRINDELIGE FORSLAG

Da bestemmelserne for udstedelse af erhvervskompetencegivende eksamensbeviser, diplomer og certifikater til søfarende varierer fra den ene medlemsstat til den anden, medfører en sådan forskellighed inden for medlemsstaternes uddannelseslovgivning på det område, der omfattes af nærværende direktiv, at der ikke altid finder en hensigtsmæssig uddannelse sted, der opfylder de krav, der må stilles til sikkerheden til søs;

Rådets direktiver 89/48/EØF⁽¹⁾ og 92/51/EØF⁽²⁾ om de generelle ordninger for anerkendelse af eksamensbeviser og erhvervsuddannelser finder anvendelse på de søfartsuddannelser, der er omfattet af dette direktiv, og bidrager til at fremme respekten for de i traktaten indeholdte forpligtelser til at fjerne hindringerne mellem medlemsstaterne for den frie bevægelighed for personer og tjenesteydelser;

den gensidige anerkendelse af eksamens- og uddannelsesbeviser, som forudset i de generelle ordninger, sikrer ikke altid en harmoniseret uddannelse af alle søfarende, der arbejder om bord på de forskellige skibe, der sejler under medlemsstaternes flag, og/eller som er registreret i EUROS, og dog er en sådan harmonisering af afgørende betydning for sikkerheden i forbindelse med søtransport;

det er blevet nødvendigt at indføre et minimumsuddannelsesniveau for søfarende i Fællesskabet;

i betragtning af den særlige beskaffenhed af transporten af farligt og forurenende gods og af passagerer ad søvejen og de risici, der er forbundet med denne form for transport, er der god grund til at forbedre de betingelser, hvorunder denne transport finder sted, med det formål at sikre menneskeliv samt havmiljøet, og derfor bør der af de personer, der arbejder om bord på sådanne skibe, kræves et tilfredsstillende sprogligt kvalifikationsniveau;

ÆNDRET FORSLAG

den gensidige anerkendelse af eksamens- og uddannelsesbeviser, som forudset i ovenstående direktiver, sikrer ikke altid en harmoniseret uddannelse af alle søfarende, der arbejder om bord på de forskellige skibe, der sejler under medlemsstaternes flag, herunder skibe registreret i EUROS, og dog er en sådan harmonisering af afgørende betydning for sikkerheden i forbindelse med søtransport;

det er blevet nødvendigt at indføre et minimumsuddannelsesniveau for søfarende i Den Europæiske Union, og udformningen af et sådant skal baseres på de uddannelsesniveauer, som aftales i 1978 i den internationale IMO-konvention om standarder for søfarendes uddannelsesbeviser, sønæring og vagthold;

personale på passagerskibe, hvis opgave er at hjælpe passagerer i kritiske situationer, bør være i stand til at kommunikere med passagererne;

(¹) EFT nr. L 19 af 24. 1. 1989.

(²) EFT nr. L 209 af 24. 7. 1992.

KOMMISSIONENS OPRINDELIGE FORSLAG

for at opfylde dette mål er det nødvendigt med en indsats på fællesskabsplan, eftersom de foranstaltninger, som de enkelte medlemsstater har truffet eller agter at træffe, ikke indebærer nogen tilfredsstillende løsning;

der bør tages hensyn til etableret international ret vedrørende uddannelse og kvalifikationer inden for skibsfarten, især den internationale konvention fra 1978 om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold (STCW-konventionen);

der bør træffes foranstaltninger med henblik på at sikre, at søfarende, der er statsborgere i tredjelande, er tilstrækkeligt kvalificerede, således som det kræves i henhold til de internationale konventioner på dette område —

ÆNDRET FORSLAG

der bør træffes foranstaltninger med henblik på at sikre, at søfarende, med beviser fra tredjelande, er tilstrækkeligt kvalificerede, således som det kræves i henhold til den internationale IMO-konvention fra 1978 om standarder for søfarendes uddannelsesbeviser, sønæring og vagthold;

Den Europæiske Union bør for at opfylde dette mål opstille fælles kriterier for anerkendelse af beviser fra tredjelande, og Rådet bør inden den 31. juli 1995 på grundlag af forslag fra Kommissionen og i samarbejde med Europa-Parlamentet træffe beslutning vedrørende fælles kriterier og proceduren i forbindelse med anerkendelse af disse beviser;

i en overgangsperiode efter vedtagelsen af de fælles kriterier bør det være tilladt søfarende, der er i besiddelse af beviser, som ikke er udstedt i overensstemmelse med dette direktiv, at tage hyre på skibe, der er hjemmehørende i en af Den Europæiske Unions medlemsstater, herunder på skibe, der er registreret i EUROS;

medlemsstaterne er i deres egenskab af havnemyndighed forpligtet til at øge sikkerheden og forhindre forurening i Fællesskabets farvande ved først og fremmest at kontrollere skibe, der sejler under et tredjelandes flag, som ikke har ratificeret STCW-konventionen, eller hvis besætning er i besiddelse af uddannelsesbeviser, der ikke er blevet anerkendt i henhold til bestemmelserne i dette direktiv —

KOMMISSIONENS OPRINDELIGE FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I dette direktiv forstås ved:

- a) *skibsfører*: den person, der har kommandoen over et skib
- b) *officer*: det medlem af besætningen, der ud over skibsføreren er betegnet som sådan i henhold til national lov og nationale regler, eller hvis sådanne ikke findes, i henhold til kollektive overenskomster eller sædvaneret
- c) *navigatør*: en kvalificeret officer på dækket
- d) *overstyrmand*: den navigatør, der står umiddelbart under skibsføreren, og som vil få kommandoen på skibet, såfremt skibsføreren bliver utjenstdygtig
- e) *maskinofficer*: en kvalificeret officer i maskinafdelingen
- f) *maskinchef*: den øverste maskinofficer, som er ansvarlig for skibets fremdrivningsmaskineri
- g) *1. maskinmester*: den maskinofficer, der står umiddelbart under maskinchefen, og som vil få ansvaret for skibets fremdrivningsmaskineri, såfremt maskinchefen bliver utjenstdygtig
- h) *Maskinassistent/maskinmesteraspirant*: en person, som er under uddannelse til maskinofficer og betegnet som sådan ved national lov eller nationale regler
- i) *radioofficer*: en person, der er i besiddelse af et i henhold til bestemmelserne i radioreglementet udstedt 1. eller 2. klasse radiotelegrafistcertifikat eller generelt certifikat som radiotelegrafist, og som er ansat til betjening af radiotelegrafstationen om bord i et skib, der i henhold til den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen skal være udstyret med en sådan station
- i) *radiotelegrafist*: en officer med bevis for bestået eksamen i det internationale system for fare og sikkerhed til søs, som er udstedt eller anerkendes af den kompetente myndighed i en medlemsstat i henhold til radioreglementerne

KOMMISSIONENS OPRINDELIGE FORSLAG

- j) *radiotelefonist*: en person, der er i besiddelse af behørigt certifikat udstedt i henhold til bestemmelserne i radioreglementet
- k) *matros, motormand samt personer, som har ansvaret for betjeningen af redningsbåde og redningsflåder*: ethvert medlem af skibets besætning bortset fra skibsføreren eller en officer

ÆNDRET FORSLAG

- j) udgår
- ka) *sikkerhedsrepræsentant*: det medlem af besætningen, som er udstyret med en attest på, at han kan betjene redningsbåde og redningsflåder, hvad enten dette udstedes som et selvstændigt dokument eller indgår i et fagligt bevis
- kb) *kystsejlads* betyder sejlads i nærheden af en medlemsstat, som defineret af denne medlemsstat
- kc) *maskinkraft* betyder den kraft målt i kilowatt, som er opført i skibssattesten eller et andet officielt dokument
- kd) *olietankskib* er et skib, der er bygget og anvendes til transport af olie og olieprodukter i løs vægt
- ke) *kemikalietankskib* er et skib, der er bygget og anvendes til transport af flydende kemiske stoffer i løs vægt, som beskrevet i IMO's til enhver tid gældende kodeks om bygning af og om takkelage på skibe, der transporterer farlige kemiske stoffer i løs vægt
- kf) *gastankskib* er et skib, der er bygget og anvendes til transport af flydende gas i løs vægt, som beskrevet i IMO's til enhver tid gældende kodeks om bygning af og takkelage på skibe, der transporterer flydende gas i løs vægt
- kg) *radiokommunikation* defineres i overensstemmelse med de ændrede regler for radiokommunikation, som blev vedtaget af den internationale konference for radiokommunikation

KOMMISSIONENS OPRINDELIGE FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

l) <i>søgående skib</i>: ethvert skib, bortset fra skibe, der udelukkende sejler i indre farvande eller i farvande i nærheden af områder, hvor havnebestemmelser finder anvendelse m) <i>farligt gods</i>: gods, der er omfattet af IMDG-koden, i kapitel 19 i IGC og kapitel 17 i IBC n) <i>forurenende gods</i>: — kulbrinter, som defineret i bilag I til MARPOL-konventionen — skadelige flydende stoffer, som defineret i bilag II til MARPOL-konventionen — skadelige stoffer, som defineret i bilag III til MARPOL-konventionen o) <i>søgående</i>: enhver person, som udfører tjeneste i søgående skibe.	kh) <i>passagerskib</i> er et søgående skib, som transporterer over tolv (12) passagerer ki) <i>fiskerfartøj</i> er et fartøj, der anvendes til fangst af fisk, hvaler, sæler eller andre levende organismer i havet m) udgår n) udgår o) udgår

Artikel 2

Dette direktiv finder anvendelse på søfarende om bord på skibe, der er registreret i en af Fællesskabets medlemsstater og/eller i EF-skibsregistret EUROS, med undtagelse af:

- krigsskibe, marinehjelpekibe eller andre skibe, der ejes af, eller udelukkende anvendes af, en medlemsstat i ikke-kommerciel statstjeneste
- fiskerfartøjer
- lystbåde, der ikke benyttes erhvervsmæssigt.

Dette direktiv finder anvendelse på de søfarende, der refereres til i dette direktiv og som tager hyre på søgående skibe, der er registreret i en medlemsstat og bærer denne stats flag i henhold til denne medlemsstats lovgivning, herunder dem, der er registreret i EF-skibsregistret EUROS. De skibe, der ikke falder ind under ovenstående bestemmelse, anses for skibe, der bærer et tredjeland's flag.

Dette direktiv finder ikke anvendelse på søfarende om bord på:

- krigsskibe, marinehjelpekibe eller andre skibe, der ejes af, eller udelukkende anvendes af, en medlemsstat i ikke-kommerciel statstjeneste
- fiskerfartøjer
- lystbåde, der ikke benyttes erhvervsmæssigt
- mindre, enkelt byggede træbåde.

KOMMISSIONENS OPRINDELIGE FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 3

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger, så skibsførere, officerer, matroser, motormænd samt personer, som har ansvaret for betjeningen af redningsbåde og redningsflåder, og som har til hensigt at udøve deres erhverv om bord på et skib, der sejler under en medlemsstats flag og/eller er optaget i EF-skibsregistret EUROS, er i besiddelse af et bevis, der er udstedt eller anerkendt af en af hver medlemsstat særlig udpeget myndighed eller instans, og som attesterer, at de pågældende personer med positivt resultat har gennemgået en uddannelse, der er fyldestgørende med hensyn til det erhverv, de agter at udøve om bord på det pågældende skib.

Artikel 4

Ved bevis forstås ethvert gyldigt dokument, uafhængig af dets betegnelse, der udstedes af en medlemsstats kompetente myndighed eller med sidstnævntes tilladelse, eller som er godkendt af denne myndighed, og som bemyndiger indehaveren til at udøve de funktioner, som er nævnt i dokumentet, eller som de nationale regler hjemler ret til at udøve, forudsat at der med dokumentet attesteres et minimumsuddannelsesniveau for hvert erhverv i overensstemmelse med dette direktivs bestemmelser.

Ved bevis forstås ethvert gyldigt dokument, uafhængig af dets betegnelse, der udstedes af en medlemsstats kompetente myndighed eller med sidstnævntes bemyndigelse, eller som bemyndiger indehaveren til at udøve de funktioner, som er nævnt i dokumentet, eller som de nationale regler hjemler ret til at udøve, forudsat at der med dokumentet attesteres et minimumsuddannelsesniveau for hvert erhverv i overensstemmelse med dette direktivs bestemmelser.

Artikel 5

1. Til erhvervelse af bevis er den krævede uddannelse for skibsførere, officerer, matroser, motormænd og personer, som vil få ansvaret for betjeningen af redningsbåde og redningsflåder, udformet inden for en ramme bestående af et eller flere teoretiske kurser og en tjeneste i søgående skibe med praktiske øvelser og bestemt af den myndighed, som udpeges af den enkelte medlemsstat.

2. Denne uddannelse skal hvile på minimumskravene som defineret i bilagene til den internationale konvention om uddannelse af søfarende, som sønæring og vagthold, IMO, 1978 (STCW, 1978). Minimumskravene er de, som optræder i bilagene til nærværende direktiv, og særligt:

- for skibsfører og overstyrmand i skibe på 200 registrertons brutto eller derover, de som er gengivet i bilag I, reglement II/1, II/2, II/5, II/7 og II/8
- for vagthavende navigatør i eller som fører af skibe under 200 registrertons brutto, de som er gengivet i bilag I, reglement II/1, II/3, II/5, II/7 og II/8

KOMMISSIONENS OPRINDELIGE FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- for vagthavende navigatør i skibe på 200 registertons brutto eller derover, de som er gengivet i bilag I, reglement II/1, II/4, II/5, II/7 og II/8
- for maskinchef og 1. maskinmester i skibe, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er på 3000 kW eller derover, de som er gengivet i bilag II, reglement III/1, III/2 og III/5
- for maskinchef og 1. maskinmester i skibe, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er mellem 750 og 3000 kW, de som er nævnt i bilag II, reglement III/1, III/3 og III/5
- for vagthavende maskinofficer i et traditionelt bemanded maskinrum eller som tilsynsførende maskinofficer i et periodisk ubemandet maskinrum, de som er nævnt i bilag II, reglement III/1, III/4 og III/5
- for radioofficer, de som er gengivet i bilag III, reglement IV/1 og IV/2
- for radiotelefonist, de som er gengivet i bilag IV, reglement IV/3
- for skibsførere, officerer, matroser og motormænd i olietankskibe, kemikalietankskibe og gastankskibe, de som er gengivet i bilag V, reglement V/1, V/2 og V/3
- for matroser, der indgår i brovagten, de som er gengivet i bilag I, reglement II/6
- for motormænd, der indgår i maskinvagten, de som er gengivet i bilag II, reglement III/6
- for de personer, som har ansvaret for betjeningen af redningsbåde og redningsflåder, drejer det sig om de forskrifter, der er gengivet i bilag VI, reglement VI/1.

3. Medlemsstaterne drager omsorg for, at bestemmelserne i Rådets direktiv 92/29/EØF ⁽¹⁾ om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed med henblik på at forbedre den lægelige bistand om bord på skibe finder anvendelse, især artikel 5, i forbindelse med den i stk. 1 omhandlede uddannelse.

4. Bestemmelserne i denne artikels stk. 1 finder anvendelse, for så vidt ikke andet er fastsat i mere vidtgående EF-bestemmelser vedrørende sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, herunder Rådets direktiv 89/391/EØF ⁽²⁾ og dets særlige gennemførelsesdirektiver.

⁽¹⁾ EFT nr. L 113 af 30. 4. 1992.

⁽²⁾ EFT nr. L 183 af 29. 6. 1989.

KOMMISSIONENS OPRINDELIGE FORSLAG

5. Uddannelsesbeviset udstedes først, efter at de pågældende personer har aflagt en eksamen, der er godkendt af medlemsstaternes kompetente myndighed, som drager omsorg for, at eksaminatorerne er uvildige.

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 5a

1. Under særlige omstændigheder og hvis det er absolut uundgåeligt, kan de kompetente myndigheder, dersom der efter deres opfattelse ikke består fare for personer, ejendom eller miljø, give en bestemt søfarende dispensation til at gøre tjeneste på et bestemt skib i en bestemt periode, der ikke overstiger seks måneder, i en stilling, som vedkommende ikke har det behørigt uddannelsesbevis for (undtaget herfra er stillingen som radiooperatør, medmindre der gives hjemmel herfor i de pågældende radioreglementer), forudsat, at den person, som der gives dispensation til, er tilstrækkelig kvalificeret til at udfylde den ledige stilling på betryggende vis og til de kompetente myndigheders tilfredshed. Dispensation gives imidlertid ikke til en skibsfører eller maskinchef, undtagen i tilfælde af force majeure, og så kun i en så kort periode som mulig.

2. Enhver dispensation i forbindelse med en stilling gives kun til en person, der er i besiddelse af behørigt bevis for at kunne varetage den umiddelbart lavere stilling. Hvor der ikke kræves noget bevis til den umiddelbart lavere stilling, kan der gives dispensation til en person, hvis kvalifikationer og erfaring efter de kompetente myndigheders opfattelse klart opfylder kravene i forbindelse med den stilling, der skal besættes, dog på en sådan måde, at en person, dersom han/hun ikke er i besiddelse af tilstrækkeligt bevis, skal gennemgå en prøve, der godkendes af de kompetente myndigheder, for at vise, at en sådan dispensation kan gives uden risici.

Derudover skal de kompetente myndigheder drage omsorg for, at den pågældende stilling hurtigst muligt besættes af en person, der er i besiddelse af behørigt bevis.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne udpeger den myndighed eller instans, der kan forestå den i artikel 5 omhandlede uddannelse.

2. Medlemsstaterne udpeger den myndighed eller instans, der skal godkende uddannelsen og attestere, at den i henhold til artikel 5 krævede eksamen er bestået.

KOMMISSIONENS OPRINDELIGE FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 6a

1. Medlemsstaterne sørger for løbende at tilbyde uddannelse i søerhverv og efteruddannelse til de søfarende, som opfylder de aktuelle behov og er i overensstemmelse med udviklingen inden for søfarten.

2. Søfarende, der er borgere i Den Europæiske Union, skal accepteres og kunne uddanne sig på lige fod ved de uddannelses- og efteruddannelsesinstitutioner i medlemsstaterne, der tilbyder den i artikel 5 fastsatte uddannelse.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at skibsførere, officerer, matroser, motormænd samt personer, som har ansvaret for betjeningen af redningsbåde og redningsflåder, er i stand til at kommunikere indbyrdes om bord på passagerskibe eller skibe, der sejler i rutefart med passagerer og køretøjer til og/eller fra en havn i en medlemsstat. Hele besætningen, der har til opgave at hjælpe passagererne i en kritisk situation, skal være i stand til at kommunikere på det eller de sprog, der normalt anvendes af et flertal af passagererne på en given rute.

1. Medlemsstaterne sikrer, at:

1. Der eksisterer en tilstrækkelig og effektiv kommunikation, f.eks. gennem anvendelsen af et fælles sprog, mellem skibsførere, officerer og besætningsmedlemmer, for så vidt angår en rigtig og rettidig afgivelse og forståelse af meddelelser og ordrer på alle skibe under en medlemsstats flag samt på passagerskibe, der sejler til eller fra en af medlemsstaternes havne. Endvidere skal kommunikationen mellem skibet og kystmyndighederne være tilstrækkelig god, enten ved at der anvendes et fælles sprog, eller ved at disse myndigheders sprog anvendes.

2. På passagerskibe skal det personale, som alarmeres for at hjælpe passagererne i en nødsituation, være let genkendeligt og i besiddelse af sproglige færdigheder, der gør dem i stand til at klare denne opgave, under hensyntagen til en passende og tilstrækkelig kombination af nedenstående kriterier:

a) færdigheder i det eller de sprog, som tales af de fleste passagerer på en given rute

b) et elementært engelsk ordforråd, stort nok til at forstå grundlæggende kommandoer, kan anvendes som kommunikationsmiddel over for passagerer, der har brug for hjælp, når passagererne og besætningsmedlemmet ikke kan kommunikere på et fælles sprog

c) mulighed for i yderste nødstilfælde at anvende anden form for kommunikation, når sproglig kommunikation er umulig (f.eks. tegn eller gestus, eller midler til at henlede opmærksomheden på steder, hvor passagererne skal samles, eller hvor der er placeret redningsveste eller nødudgange)

KOMMISSIONENS OPRINDELIGE FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2. Medlemsstaterne drager omsorg for, at skibsførere, officerer, matroser og motormænd om bord på olietankskibe, gastankskibe og kemikalietankskibe har fået en uddannelse, så den samlede besætning kan kommunikere indbyrdes på et fælles sprog.

Artikel 8

Medlemsstaterne kan udstede et erhvervsuddannelsesbevis til skibsførere, officerer, matroser, motormænd samt de personer, som har ansvaret for betjeningen af redningsbåde og redningsflåder, og som for første gang anmoder herom inden for de seks måneder, der går forud for datoen for iværksættelsen af dette direktiv, uden at have fulgt det kursus og have aflagt den eksamen, der er nævnt i artikel 5, på betingelse af, at de fremlægger bevis for, at de har udøvet deres respektive virksomhed i et tidsrum af mindst et år i løbet af de sidste fem år forud for datoen for iværksættelsen af dette direktiv.

Artikel 9

1. Søfarende, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, og som ikke besidder et bevis i henhold til artikel 3, kan opnå ret til at gøre tjeneste om bord på skibe, der sejler under en medlemsstats flag, forudsat at der er indgået en gensidigt tilfredsstillende aftale mellem Fællesskabet og de tredjelande, hvor de pågældende søfarende er hjemmehørende. Ved en gensidigt tilfredsstillende aftale forstås en aftale, der giver de berørte parter sikkerhed for, at de bestemmelser i IMO's STCW-konvention, der er omhandlet i nærværende direktiv, overholdes og gennemføres på en fyldestgørende og effektiv måde.

- d) uddeling til passagererne af en udførlig sikkerhedsbrochure på disses modersmål
- e) færdigheder i de sprog, som anvendes ved alarmmeddelelser i forbindelse med nødsituationer eller øvelser, som giver passagererne grundlæggende retningslinjer og forbedrer besætningsmedlemmernes hjælpeindsats over for passagererne.

3. Når medlemsstaterne i egenskab af havnestater udfører skibskontrol, skal de bl.a. kontrollere, om skibe, der sejler under tredjelandes flag, opfylder bestemmelserne i denne artikel.

udgår

Artikel 8a

Medlemsstaternes gensidige anerkendelse af de i artikel 4 nævnte beviser for borgere i Den Europæiske Union reguleres i henhold til direktiv 89/48/EØF og direktiv 92/51/EØF.

1. Søfarende, som ikke er borgere i Den Europæiske Union og som ikke er i besiddelse af det i artikel 4 fastsatte bevis, kan få tilladelse til at tage hyre på et skib, der er registreret i en medlemsstat, herunder et skib, der er registreret i EUROS, forudsat at den pågældende medlemsstat har besluttet at anerkende deres bevis. Med henblik herpå vil Rådet på grundlag af et forslag fra Kommissionen og i samarbejde med Europa-Parlamentet inden 31. juli 1995 træffe en beslutning, der på grundlag af IMO's STCW-konvention fastsætter fælles kriterier for medlemsstaternes anerkendelse af forskellige beviser, udstedt af uddannelsesinstitutioner eller -myndigheder i tredjelande, samt proceduren i forbindelse med denne anerkendelse.

KOMMISSIONENS OPRINDELIGE FORSLAG

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger, så havnestaternes myndigheder fortrinsvis kontrollerer de skibe, der sejler under tredjelandes flag med besætninger, der er hjemmehørende i et eller flere tredjelands, der har ratificeret konventionen, men som ikke har indgået nogen aftale med Fællesskabet, med henblik på at fastslå, om besætningernes uddannelse og faglige kvalifikationer svarer til normerne i IMO's STCW-konvention.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger, der også kan indebære tilbageholdelse af skibe, hvis de havnemyndigheder, der udfører kontrollen, konstaterer, at de besætninger, der kontrolleres, ikke er i stand til at dokumentere den faglige duellighed, der kræves til udførelse af de opgaver, de har fået tildelt om bord på skibet.

ÆNDRET FORSLAG

2. Søfarende, som ikke er i besiddelse af det i artikel 4 fastsatte bevis, men som har taget hyre på et skib, der er registreret i en medlemsstat, kan få tilladelse til fortsat at tage hyre på skibe, registreret i denne medlemsstat, i op til to år efter fastsættelsen af de fælles kriterier, som er anført i denne artikels stk. 1. Efter denne dato må de søfarende enten være i besiddelse af det i artikel 4 omtalte bevis eller et bevis, der er anerkendt i henhold til bestemmelserne i denne artikels stk. 1.

3. udgår

Artikel 9a

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at medlemsstaternes havnemyndigheder ved kontrollen af skibe, der er registreret i et tredjeland, som ikke har ratificeret den internationale STCW-konvention fra 1978 om standarder for søfarendes uddannelse, sønæring og vagthold, såvel som af skibe, der sejler under et tredjelandes flag og hvis skibsfører, officerer eller besætningsmedlemmer er i besiddelse af beviser, der ikke er anerkendt i henhold til bestemmelserne i artikel 9, først undersøger, om de pågældende søfarendes faglige uddannelse og erfaring svarer til kravene i ovennævnte internationale konvention og artikel 7 i dette direktiv.

Artikel 9b

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger og pålægger de behørigte sanktioner, i tilfælde af at medlemsstaternes kompetente havnemyndigheder under inspektionen konstaterer, at skibsførere, officerer eller besætningsmedlemmer ikke kan dokumentere deres faglige kunnen med hensyn til de pligter vedrørende sikkerhed om bord og forhindring af forurening, som de er blevet betroet.

KOMMISSIONENS OPRINDELIGE FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 10

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for senest den 1. januar 1995 at kunne efterkomme dette direktiv.
2. Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.
3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de bestemmelser, som de vedtager på området, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 11

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

III

(Oplysninger)

KOMMISSIONEN

Indkaldelse af forslag til forskningsprojekter under den fælles fiskeripolitik

(94/C 144/04)

Ifølge Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92l⁽¹⁾, om en fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur skal de bestemmelser, der vedtages med henblik på at nå målene i den fælles fiskeripolitik, navnlig for at sikre en rationel og ansvarlig udnyttelse af de marine akvatiske ressourcer på et bæredygtigt grundlag, bygge på de foreliggende biologiske, socioøkonomiske og tekniske analyser.

Kommissionen vil derfor støtte projekter, hvis resultater kan bistå den fornødne videnskabelige rådgivning i forbindelse med udarbejdelsen af de regler, der skal gennemføres, for at målene i den fælles fiskeripolitik kan nås. Bestemmelserne vil udgøre EU's politik for forvaltning af fiskeressourcerne.

Med henblik på at udpege relevante projekter opfordrer Kommissionen hermed eksperter, forskningsinstitutioner og andre kompetente organer til at indsende forslag vedrørende de områder, der beskrives nedenfor.

Projekterne bliver udvalgt ud fra deres videnskabelige og tekniske værdi, deres relevans for forvaltningen af fiskeressourcerne og forslagsstillernes erfaringer eller kvalifikationer. For at fremme det videnskabelige samarbejde kan Kommissionen foretrække forslag til fælles undersøgelser, der involverer mere end en medlemsstat.

A. Indsamling af data til brug i biologiske analyser og vurderinger

Et vigtigt element i EU's bevarelsespolitik er TAC-ordningen (Total Allowable Catches) og dertil hørende nationale kvoter. Der findes desuden bestemmelser om tekniske foranstaltninger, f.eks. maskestørrelser, lukkede områder og forbudsperioder. Dertil kommer, at Kommissionen for nylig har fået mulighed for at foreslå TAC på et flerårs- og/eller flerartsgrundlag samt foreslå direkte begrænsninger i fiskeriindsatsen.

For at vurdere de sandsynlige virkninger af sådanne bevarelsesforanstaltninger er det nødvendigt at analysere

relevante data. Disse data fremskaffes ved at etablere hensigtsmæssige stikprøveplaner på nationalt niveau. Kommissionen indkalder forslag til indsamling af data, der er relevante i biologiske analyser og vurderinger, og til koordinering af indsamlingen af disse data fordelt på flåder og geografiske områder i homogene fiskeriområder.

Det drejer sig om følgende større emneområder:

- A.1. Indsamling og bearbejdning af grundlæggende fiskeristatistikker (især, men ikke udelukkende, data om landinger og fiskeriindsats).
- A.2. Undersøgelser foretaget med forskningsfartøjer.
- A.3. Biologiske stikprøveundersøgelser af genudsatte fisk og andre organismer.
- A.4. Biologiske stikprøveundersøgelser af landede fisk og auktionssteder.
- A.5. Relevante laboratorieundersøgelser.

B. Fiskeriteknologi og fiskeriforvaltning

Ifølge Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 skal der indføres nye forvaltningsredskaber, bl.a. direkte begrænsninger i fiskeriindsatsen og fangstbegrænsninger på et flerårs- og/eller flerartsgrundlag. Det forudsætter yderligere forskning at indføre dette. Desuden kræver beskyttelsen af ungfiskene større viden om de forskellige aspekter af fiskeredskabernes selektivitet.

Det drejer sig om følgende større emneområder:

- B.1. Måling af forholdet mellem fiskeridødeligheden og fiskeriindsatsen (udtrykt som en funktion af kapacitet og aktivitet) for forskellige fiskerier, arter og redskaber.
- B.2. Selektivitetsparametre for trukne redskaber.
- B.3. Faststående redskabers størrelsesspecifikke og arts-specifikke selektivitet.
- B.4. Faktorer, der påvirker faststående redskabers selektivitet, herunder materialetype, geometri og tilbehør.

⁽¹⁾ EFT nr. L 389 af 31. 12. 1989.

B.5. Spøgelsesfiskeri og lignende fænomener.

B.6. Bifangster og genudsætning, navnlig i forbindelse med anvendelsen af faststående redskaber og pelagisk trawl.

B.7. Vurdering af de forventede virkninger af gennemførelsen af de tekniske foranstaltninger, bl.a. bestemmelser om, at fiskerfartøjer kun må opbevare trukne redskaber med én mindstemaskestørrelse om bord (dvs. »etnetsreglen«).

C. Fiskeri og Miljø

En ansvarlig udnyttelse af de marine ressourcer forudsætter bedre kendskab til fiskeriaktiviteternes virkninger for miljøet og især for de marine arter, der ikke er målarter. Resultaterne af undersøgelserne på dette område vil indgå i udarbejdelse af de fremtidige bestemmelser om forbedring af havmiljøet, herunder etablering af særlige områder, hvor fiskeri ikke eller kun i meget begrænset omfang er tilladt.

Det drejer sig om følgende større emneområder:

C.1. Vurdering af fiskeriets virkninger for sårbare arter.

C.2. Vurdering af trukne redskabers fysiske virkninger for havbunden og bethos.

C.3. Samlet analyse af fiskeriets miljøvirkninger.

D. Metode/koordinering

Dette område omfatter arbejdsgrupper eller udarbejdelse af synteser inden for følgende større emneområder vedrørende biologiske analyser og vurderinger eller samspillet mellem fiskeri og miljø:

D.1. Bearbejdning af historiske serier af biologiske data.

D.2. Edb-forvaltning af biologiske databaser.

D.3. Optimering af stikprøveprocedurer.

D.4. Standardisering af metoder.

D.5. Kombineret af biologiske stikprøver med administrative statistikker.

Generelle oplysninger

1. Forslagene skal være Kommissionen i hænde senest 29. 8. 1994 (17.00). Kommissionen forbeholder sig ret til ikke at tage forslag i betragtning, som indkommer efter dette tidspunkt.

2. Et projekt kan maksimalt løbe over 3 år, men kortere projekter kan blive foretrukket.

3. Nærmere oplysninger om fremgangsmåden ved indsendelse af forslag kan fås ved henvendelse til Kommissionens tjenestegrene. Alle forespørgsler vedrørende denne indkaldelse af forslag skal indgives skriftligt til:

— Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Fiskeri, Kontoret for Bevarelsesforanstaltninger og Miljøspørgsmål (GD XIV/C/1), rue de la Loi 200, B-1049 Bruxelles, telefax (32-2) 296 60 46.

De unge som målgruppe
Indkaldelse af interessetilkendegivelse

(94/C 144/05)

I. Emne

Som led i sit informationsarbejde har Kommissionen til hensigt at øge informationen om Den Europæiske Union blandt unge.

Med henblik herpå iværksætter Kommissionen foranstaltningen »De unge som målgruppe« med det formål at informere unge om Den Europæiske Union og at støtte initiativer med en europæisk dimension.

Den prioriterede foranstaltning II: »Ungdomsinformation« - som hører under Task Force for Menneskelige ressourcer, Uddannelse og Ungdomsanliggender (TFRH), og ovenfor nævnte initiativ fra DG X er komplementærer.

I 1994 er formålet med »Unge som målgruppe«:

- At bidrage til en bedre gennemførelse af Borgernes Europa, og
- at oplyse de unge om Den Europæiske Union generelt og om dens institutioner og politikker.

Hensigten er at formidle oplysninger om Fællesskabet, som vil kunne interessere de unge, og som ligger inden for Kommissionens arbejdsområde (information om EU-institutionernes historie, om hvordan de fungerer, om unionsborgerskabet, borgerlige rettigheder, de fælles politikker, fremtiden for den europæiske integration osv.).

II. Betingelser, kriterier, finansiering

Kommissionen yder støtte til et begrænset antal ungdomsinformationsprojekter om Den Europæiske Union, dens institutioner, de resultater, Unionen har opnået, og europæiske forhold i øvrigt.

Kommissionen indsamler forslag fra offentlige og private organer og institutioner samt fra grupper og foreninger i medlemsstaterne, den opstiller en liste over de udvalgte projekter, den yder finansiell støtte til projekterne, den modtager foreløbige og endelige rapporter om initiativernes gennemførelse, og endelig offentliggør den resultaterne.

For at kunne komme i betragtning skal foranstaltningerne være nyskabende og vedrøre mindst 3 medlemsstater.

Støtten til projekterne kan ikke overstige 50 % af de samlede udgifter.

III. Proceduren for ansøgning om støtte

Ansøgningsskemaer fås ved henvendelse til Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Information, Kommunikation, Kultur og AV-sektoren, Kontor X/A/7 »Information af offentligheden«. Skemaerne skal være indsendt senest 15. 7. 1994 (sidste frist, poststemplets dato er afgørende).

Ansøgningen skal indeholde et budgetoverslag. Budgettet (udgifter og indtægter), inkl. det støttebeløb, der er søgt om hos Kommissionen, skal balancere.

Ansøgningen skal sendes i tre eksemplarer til følgende adresse:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, D.G. X - Foranstaltningen for de unge som målgruppe, T 120 - 3/70, rue de la Loi 200, B-1049 Bruxelles.

Ansøgninger, som er mangelfulde, eller som ikke opfylder kravene (bl.a. kravet om, at der bevisligt skal være deltagere fra mindst 3 medlemsstater), kan ikke komme i betragtning.

Projekterne udvælges på grundlag af en udtalelse fra en udvælgelseskomite, der træffer beslutning som et kollegium, og hvis beslutninger ikke offentliggøres. Udvalgelseskomiteens medlemmer har således pligt til at sikre, at udvalgets arbejde forbliver fortroligt.

Projekterne udvælges inden den 30. 9. 1994.

Kommissionen offentliggør på passende vis, hvilke projekter der er udvalgt.

Støttemodtagerne har pligt til på passende vis at oplyse om, at der er modtaget støtte fra Det Europæiske Fællesskab som led i dennes foranstaltning for de unge som målgruppe.

Bemærk:

Med hensyn til den »Foranstaltning II: For de unge som målgruppe som« hører under Task Force for Menneskelige Ressourcer (se under punkt 1 i denne meddelelse om interessetilkendegivelse), kan man ved henvendelse til Bureau Jeunesse, 2-3, Place du Luxembourg, B-1040 Bruxelles få udleveret ansøgningsskemaer, en beskrivelse af foranstaltningen samt en oversigt over de betingelser, der skal være opfyldt. Foranstaltning II henvender sig især til organisationer samt ungdomscentre og -netværk.

Undersøgelse af den generelle konkurrenceevne i den europæiske industri for medicinsk udstyr

Offentligt udbudsprocedure — Licitationsmeddelelse

(94/C 144/06)

1. **Ordregivende myndighed:** Europa-Kommissionen.
2. **Ydelsens art:** Europa-Kommissionen agter at iværksætte en undersøgelse af den generelle konkurrenceevne i den europæiske industri for medicinsk udstyr med det formål i en global sammenhæng at analysere sektorens industrielle og økonomiske struktur i EU, evaluere indflydelsen fra den tekniske harmonisering samt vurdere EU-industriens konkurrencemæssige stilling i forhold til denne sektors stilling i USA og Japan. Desuden skal der lægges særlig vægt på en undersøgelse af, hvilke virkninger de enkelte landes sociale sikringsordninger og refusionssystemer samt sundhedspolitik har for denne sektor.
3. **Leveringssted:** Kontrahentens hjemsted.
4. a) **Forbeholdt en bestemt erhvervsgruppe:** Intet.
b) **Love, forordninger eller administrative bestemmelser:** Intet.
c) **De ansattes navnes og faglige kvalifikationer:** Bedes oplyst.
5. **Opdeling i flere partier:** Kun tilbud, der gælder hele undersøgelsen, vil komme i betragtning.
6. **Alternative tilbud:** Intet.
7. **Kontraktens varighed eller sidste frist for ydelsens afslutning:** Det samlede tidsrum, der er afsat til afslutning af arbejdsopgaverne, bør ikke overstige tolv måneder at regne fra datoen for kontraktens underskrivelse.
8. a) **De nødvendige dokumenter fås ved henvendelse til:** Europa-Kommissionen, afdeling III/D/2, att. Hr. N. Anselmann, rue de la Loi 200, B-1049 Bruxelles, kontoradresse: Rond-Point Schuman 3 - 3/22, tlf. (00 32-2) 295 93 39/295 91 54.
b) **Sidste frist for anmodning om dokumenter:** 8. 7. 1994 (17.00).
c) **Beløb, der evt. betales for de pågældende dokumenter samt betalingsbetingelser:** Intet.
- 8 bis. a) **Sidste frist for modtagelse af tilbud:** 29. 7. 1994 (15.00).
b) **Tilbud sendes til:** Samme adresse som under punkt 8. a).
c) **Tilbuddene bedes udfærdiget på ét af følgende sprog:** Nederlandsk, fransk, engelsk, tysk, dansk, spansk, græsk, italiensk eller portugisisk (EU's officielle arbejdsprog).
9. a) **Personer, som er bemyndigede til at være til stede ved åbningen af tilbuddene:** Ad-hoc-udvalgets medlemmer.
b) **Dato, tidspunkt og sted for åbning af tilbuddene:** 4. 8. 1994 (10.00) i Bruxelles.
10. **Eventuelle krav om depositum og garanti:** Overstiger det samlede kontraktbeløb 300 000 ECU, anmodes tjenesteyderen om at stille sikkerhed for den første udbetaling i form af en bankgaranti.
11. **Vigtigste betingelser vedrørende finansiering og betaling og/eller henvisninger til relevante bestemmelser:** Intet.
12. **Krav til juridisk form af de tjenesteydergrupper, der opnår kontrakten:** Ingen særlige krav.
13. **Oplysninger vedrørende tjenesteyderens egen stilling samt nødvendige oplysninger og formaliteter med hensyn til en vurdering af de minimumskrav, der stilles til vedkommende for så vidt angår økonomiske og tekniske forhold - udvælgelseskriterier:**
 - Faglig baggrund hos de personer, der står for undersøgelsen, nærmere beskrevet i CV'er,
 - faglige erfaringer baseret på tilsvarende undersøgelser.
 - kendskab til kilderne til offentliggjorte data om sektoren/til de statistiske metoder og teknikker, der er benyttet ved indsamlingen af oprindelige data.
 - grundigt kendskab til de begreber inden for økonomisk effektivitet samt konkurrenceevne og erfaring med hensyn til disses anvendelse på sektor- og virksomhedsplan.
 - erfaring med udarbejdelse af økonomiske modeller samt med økonometri.
 - kendskab til sektoren for medicinsk udstyr i EU og på internationalt plan.

-
- kendskab til de sociale sikringsordninger og refusionssystemer samt sundhedspolitikken i EU's forskellige medlemsstater.
 - kendskab til resultaterne af harmoniseringen i forbindelse med fuldførelsen af det indre marked, herunder de internationale følgevirkninger.
14. **Tilbudsgiverens vedståelsesfrist:** Seks måneder efter den dato, der er sat som sidste frist for modtagelse af tilbud.
15. **Kriterier for tildeling af kontrakten:**
- De metoder og den opdeling i moduler, der foreslås benyttet i forbindelse med undersøgelsen.
 - prisen.
16. **Andre oplysninger:** Hvad angår generelle politiske spørgsmål, henvises der til »hvidbogen om vækst, konkurrenceevne, beskæftigelse - udfordringer og veje ind i det 21. århundrede«⁽¹⁾. Der bør tages hensyn til de relevante definitioner og begreber, der er nærmere omhandlet i Rådets direktiv nr. 90/385/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aktive, implantable medicinske anordninger⁽²⁾ samt i Rådets direktiv nr. 93/42/EØF om medicinske anordninger⁽³⁾.
17. **Dato for meddelelsens afsendelse:** 20. 5. 1994.
18. **Dato for meddelelsens modtagelse i kontoret for EU's officielle publikationer:** 20. 5. 1994.
-
- ⁽¹⁾ KOM(93) 700 endelig udgave af 5. 12. 1993.
⁽²⁾ EFT nr. L 189 af 20. 7. 1990, s. 17.
⁽³⁾ EFT nr. L 169 af 12. 7. 1993, s. 1.
-